

Відроджений "з руїн та попелу"

Рівненський льонокомбінат святкує своє 50-річчя

50 років тому Зінаїда Українець та чотири її подруги-однокласниці стали одними з перших робітниць Рівненського льонокомбінату. Вони пригадують, як юними дівчатками ставали до верстата, як дивувалися могутності підприємства, на якому працюють. Вони пригадують, як з глибоким розчаруванням спостерігали розвал та занепад гіганта легкої промисловості "всіх Радянського Союзу". А сьогодні, 9 червня, — на святкуванні 50-річчя льонокомбінату — вони пригадують, як кілька років тому, з приходом на підприємство нового власника Олега Червонюка, у серці нарешті зажевріла надія...

В "Історії міст і сіл УРСР", що вийшла у далекому 1973 році, писали: "Потужним підприємством став "Льонокомбінат". Спорудження його на 24 гектарах розгорнулося ще у 1960 році. З 68 міст Радянського Союзу сюди надходило устаткування. Орловські машинобудівники надсиали льоночесальні, зрівняльні, прядильні машини та змішувальні агрегати. Ткацьке устаткування прибувало з Климовська Московської області і Таджицької РСР, кабель — з Харкова і Талліна, освітлювальні щитки — з Грузії, прилади електрообладнання — з Вірменії. Свій досвід розвенчанам передавали працівники текстильних фабрик і комбінатів Москви, Ленінграда, Смоленська, Орши, Вязників, Костроми. Першу продукцію Ровенський льонокомбінат почав випускати у 1963 році. У його корпусах встановлено 1800 одиниць технологічного устаткування, 800 ткацьких машин, 27 тисяч веретен. Висока механізація виробництва, передова технологія допомогли колективу комбінату на кінець семирічка значно перевищити виробниче завдання випуску продукції, добитися найкращого в країні зйому тканини з одиниці устаткування".

Тепер ж, з не меншою похвалою, можна вписати про роботу Рівненського льонокомбінату і в історію сучасної незалежної України. Підприємство та його власник Олег Червонюк стали живим прикладом, як можна і треба розбудовувати успішний бізнес. При цьому створювати вітчизняний продукт, який

Зінаїда Українець та чотири її подруги-однокласниці стали одними з перших робітниць Рівненського льонокомбінату

не поступається ні ціною, ні якістю імпортованім товарам легкої промисловості. За кілька років, починаючи з капітального ремонту підприємства та виробництва звичайного брезенту, Олегу Червонюку вдалося обладнати виробництво потужним іноземним обладнанням та дати роботу сотням рівненських спеціалістів. Нині підприємство славиться вже на всю Україну виробництвом кращої трикотажної тканини в державі. Запущено кілька ткацьких виробничих ліній, швейні цехи та налагоджено співпрацю з найпотужнішими вітчизняними підприємствами легкої промисловості.

Врешті, можна з упевніністю і без лукавства стверджувати, що Рівненський льонокомбінат відроджений Олегом Червонюком "з руїн та попелу". Адже 50 років існування підприємства показали, наскільки важливий у такій роботі людський фактор та особистість керівника. Хтось свого часу не вигадав нічого крашого, ніж по шматочках розпродувати та роздавати направо і налево потужності льонокомбінату. А хтось здогадався із залишків тих же потужностей — крок за кроком — відроджувати і "вирощувати" нового промислового гіганта...

не зважає на бюрократію та розквітлу корупцію в країні, який — працюючи законно та сумлінно — вміє не просто бізнес розвинути, а й створювати численні робочі місця та суттєво поповнювати місцевий бюджет.

Чи багато таких льонокомбінатів існує на Рівненщині? Та є в Україні взагалі? Отож-бо. Мабуть, тому Олега Червонюка по праву називають лідером промислового націоналізму.

"Гарний приклад успішної роботи відродженого льонокомбінату додає насаги всім, хто нині долає шлях до становлення своєї справи, підтримує віру молодого покоління у свої сили, дарує надію старшому поколінню і повертає в суспільстві пошану до людини праці", — впевнений Олег Червонюк.

На нашу ж думку, завершення свята на честь 50-річчя льонокомбінату на головному майдані Рівного стало своєрідною паралеллю з життям самого підприємства. Запальні танці під веселу музику "ТІКа" — це ніби робота дружнього, згуртованого колективу льонокомбінату, що невтомно трудиться та з радістю і надією дивиться у своє майбутнє. А от вогненна чудася-вистава від Львівського театру воєнної — захоплююча та глибинна — ніби нестримні, філософські роздуми та прагнення керівництва льонокомбінату досягнути най-

На показі-дефілі демонстрували нову лінію одягу від торгової марки "Едельвейс"

На показі-дефілі демонстрували нову лінію одягу від торгової марки "Едельвейс"

Сім'я Червонюків приймала щирі вітання зі святом та подяки як від керівництва міста та області, так і від старожилів-трудівників льонокомбінату

Керівництво Рівненського льонокомбінату подарували в честь свого свята усім рівнянам мега-концерт: виступ народного улюблениця — гурту "ТИК"

кої промисловості.

Врешті, можна з упевненістю і без лукавства стверджувати, що Рівненський льонокомбінат відроджений Олегом Червонюком "з руїн та попелу". Адже 50 років існування підприємства показали, наскільки важливий у такій роботі людський фактор та особистість керівника. Хтосьного часу не вигадав нічого кращого, ніж по шматочках розпродувати та роздавати направо і наліво потужності льонокомбінату. А хтось здогадався із залишків тих же потужностей — крок за кроком — відроджувати і "вирощувати" нового промислового гіганта...

Певно, саме таким має бути справжнє обличчя сучасного свідомого підприємця. Підприємця, який не зважає на численні "папки в колеса" місцевої влади та чиновництва, який

свої сили, дарує надію старшому поколінню і повертає в суспільстві пошану до людини праці", — впевнений Олег Червонюк.

На нашу ж думку, завершення свята на честь 50-річчя льонокомбінату на головному майдані Рівного стало своєрідною паралеллю з життям самого підприємства. Запальні танці під веселу музику "ТИКа" — це ніби робота дружнього, згуртованого колективу льонокомбінату, що невтомно трудиться та з радістю і надією дивиться у своє майбутнє. А от вогненна чудася-вистава від Львівського театру вогні — захоплююча та глибина — ніби нестримні, філософські роздуми та прагнення керівництва льонокомбінату досягнути найвищого благополуччя не у своєму житті, а у долі цілої — рідної — країни.

Галина ЦІКАВА

На святкуванні 50-річчя льонокомбінату 9 червня поряд з МПК "Текстильник" можна було спостерігати шалений ажіотаж рівнян, бажаючих придбати на виставці товари хмельницької швейної фабрики родини Червонюків

Ще один подарунок місту — яскраве фаєр-шоу від Львівського театру вогню